

soudu v Ch. a žádají, aby byly opisy dotčených protokolů od tohoto soudu vyžádány, jelikož trvají na úplném jejich znění.

Prohlásil-li tak také st-l, není zřejmo. Než i kdyby se tak nebylo stalo a námitka st-lova se shodovala se skutečností, nemohl by nss v opomenutém výsledku st-lově shledati podstatnou vadu řízení, poněvadž st-l měl příležitost vznésti tuto námitku ve svém odvolání z trestního nálezu I. stolice, neučinil toho a nemůže tedy vzhledem k ustanovení § 5 zák. o ss vadu tuto vytýkati teprve ve stížnosti k zdejšímu soudu.

Pokud st-l vytýká, že nebyli slyšeni všichni svědci, kteří byli slyšeni ve vyšetřování proti st-li u krajského soudu v Ch. vedeném a zejména všichni svědci v odvolání z nálezu I. stolice navržení — nelze v tomto opomenutí rovněž shledati vadu řízení, neboť není povinností úřadu, aby provedl všechny důkazy, které obviněný navrhuje, nýbrž jest ponecháno úřadu, aby posoudil, zda stačí provedené průvody, zvláště když stížnost neuvádí zvláštních skutečností, o kterých průvody ještě provedeny nejsou.

Vadou však jest, že nař. rozhodnutí neobsahuje výroku o tom, proč nebyli vyslechnuti jednotliví svědci st-lem navržení, resp. proč pokládal úřad výslech jejich za zbytečný.

Další pak vadou jest, že v trestním nálezu nejsou uvedeny jednotlivé skutečnosti, které po názoru úřadu tvoří skutkovou podstatu trestného činu st-li za vinu daného, neboť nestačí, když v nálezu povšechně jsou uvedeny znaky trestného činu, jak v zákoně jsou vytčeny, nýbrž musí býti konkretisovány.

V daném případě nebyly uvedeny výroky, které zakládaly trestní skutkovou podstatu přestupku, pro nějž byl st-l potrestán.

Nař. rozhodnutí jest tedy stíženo takovými vadami, které st-li stěžují právní obranu a soudu odnímají možnost nař. rozhodnutí přezkoumati.

Následkem toho bylo nutno zrušiti je dle § 6 zák. o ss.

Č. 2163.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Jest podstatnou vadou řízení, nebyla-li při intimaci rozhodnutí úřadu správního straně sdělena podstatná část rozhodnutí.

(Nález ze dne 30. března 1923 č. 15.314/22.)

Věc: Kornel B., účetní asistent v L., proti ministerstvu financí o započtení soukromé služby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti st-lově o započtení jeho soukromé služby jako hospodářského adjunkta od 1. července 1918 do 30. září 1919 do státní služby účetní a to s odůvodněním, že — jak možno souditi z celkového výsledku jeho služební činnosti, kvalifikovaného za léta 1920 a 1921 jako méně přiměřený, — mu jeho soukromé zaměstnání neposkytlo příležitosti k na-

bytí praktických zkušeností v takové míře, že mu přicházejí k dobru ve státní službě, jak vyžaduje § 16 lit. b) vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb.

Rozhodnutí toto intimováno bylo st-li výměrem g. fin. řed. v Br. ze 6. srpna 1922 tak, že vynechána byla v intimátu slova: »poněvadž, jak možno souditi z okolnosti, že celkový výsledek jeho služební činnosti jest za léta 1920—1921 kvalifikován jako »méně přiměřený« . . .»

Ve stížnosti k nss-u namítá st-l, že po dobu svého působení jako hospodářský adjunkt od 1. července 1918 do 30. září 1919 většinou zaměstnán byl v kanceláři hlavně vedením peněžních a hlavních knih, skonta, vyhotovováním smluv a pod., takže výkony tyto byly rovnocenné s nynější jeho službou státní a nabyté zkušenosti ve velké míře napomáhaly konati nynější jeho službu.

O stížnosti té uvažoval nss následovně:

Z intimátu g. fin. řed. jde na jevo, že podstatná část nař. rozhodnutí, obsahující skutkové okolnosti, ze kterých žal. úřad dospěl k svému úsudku o tom, že soukromá služba st-lova neposkytla st-li příležitosti k nabytí praktických zkušeností v té míře, že přicházejí státní službě k dobru, nebyla st-li sdělena, čímž mu bylo znemožněno v tomto směru se hájiti.

Tento postup jest vadný a k jeho nápravě nezbývá, než aby nař. rozhodnutí v té formě, jak st-li bylo intimováno, bylo zrušeno a tím poskytnuta byla možnost, aby úplný obsah rozhodnutí žal. úřadu mohl býti st-li sdělen.

Bylo proto nař. rozhodnutí dle § 6 zák. o ss pro podstatnou vadu řízení zrušiti.

Č. 2164.

Státní úředníci: Kterak se určuje služební pořadí?

(Nález ze dne 30. března 1923 č. 17.071/22.)

V ě c: Dr. Karel M. v Praze proti ministerstvu zemědělství stran zařadění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. zemědělství určilo výnosem z 28. dubna 1922 služební pořadí úřednictva tohoto ministerstva podle stavu ze dne 1. ledna 1922 a byly seznamy pořadové dány všem úředníkům k nahlédnutí. Také st-li byl pořadový seznam o VI. hodn. tř. konceptního úřednictva min. zem. tímto způsobem dán na vědomí, což se stalo dle jeho potvrzení dne 2. května 1922.

Jeho stížnost z 15. května 1922, podaná k min. zemědělství, byla vyřízena výnosem z 24. června 1922 v ten rozum, že o ní nelze jednat, protože zařazení st-lovo bylo stanoveno s konečnou platností již výnosem z 28. dubna 1922 a předpis posl. věty 3. odst. § 39 služ. pragm. vztahovati možno jen na případy, kdy úřad, jenž pořadí určil, je nižší než příslušný úřad centrální. Při tom byla st-li objasněna hlediska, ze kterých ministerstvo vycházelo, stanovíc v daném případě pořadí konceptních úředníků VI. hodn. třídy, zejména vytčeno, že v první řadě